

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α' Περίοδ. Β' Άρ. 166-48

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικου έτησία δραχ. 12 έξάμην 6
Έξωτερικου » φρ. χρ. 20

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Λέκα άρ. 24
(Έναντι Στοάς Σιμοπούλου)

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 18 Νοεμβρίου 1907

Τό ΦΥΛΛΟΝ, τιμάται λεπτά 2::

Άγγελίαι και διαφημίσεις με είκό-
νας και μη κατ' αποκοπήν.

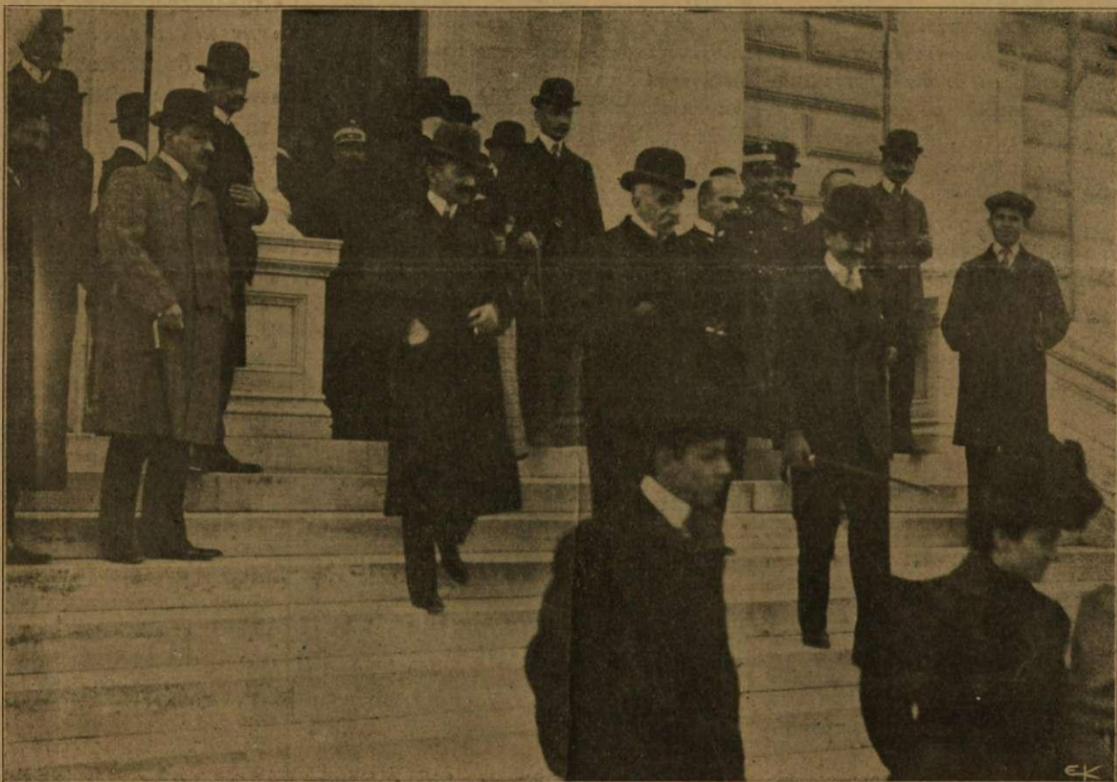
ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Μοναδικά Φωτογραφία ληφθέντα υπό τοδ έξασιτέχνου και φίλου συνεργάτου της «Αληθείας» κ. Χ. Δ. Δημητράκοπούλου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ κ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ ΠΡΟΣΦΩΝΩΝ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ ΑΜΑ ΤΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ Ο κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤΑ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Συγγιόουτον τοδ κ. Δ Ράλλη καθ' ην στιγμήν δρημητικῶς κατείθων την κλίμακα της Βουλής διευθύνετο πρὸς τήν έξοδον τοδ περιβόλου. 'Η απουδή του ητο τόση, ώστε το ένστανατέ τόν έπρόφθασεν μόνον εκ τῶν γάτων

ΑΠΟ Τ' ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ Κ. Ν. ΛΕΒΙΔΟΥ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

- Αί Κοήσσαι εις τὸ Ἀκρωτήριον
- Ἀπαράμιλλα ἐπεισόδια.
- Πῶς ἀπέρριψαν τὰς τροφὰς τῶν ναυάρχων.
- Ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα.

Ἀληθῆ πνευματικὴν πανδαισίαν παρέχοντες σήμερον εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τῆς «Ἀληθείας». Ἡ ἰδέα μας ἦτο...

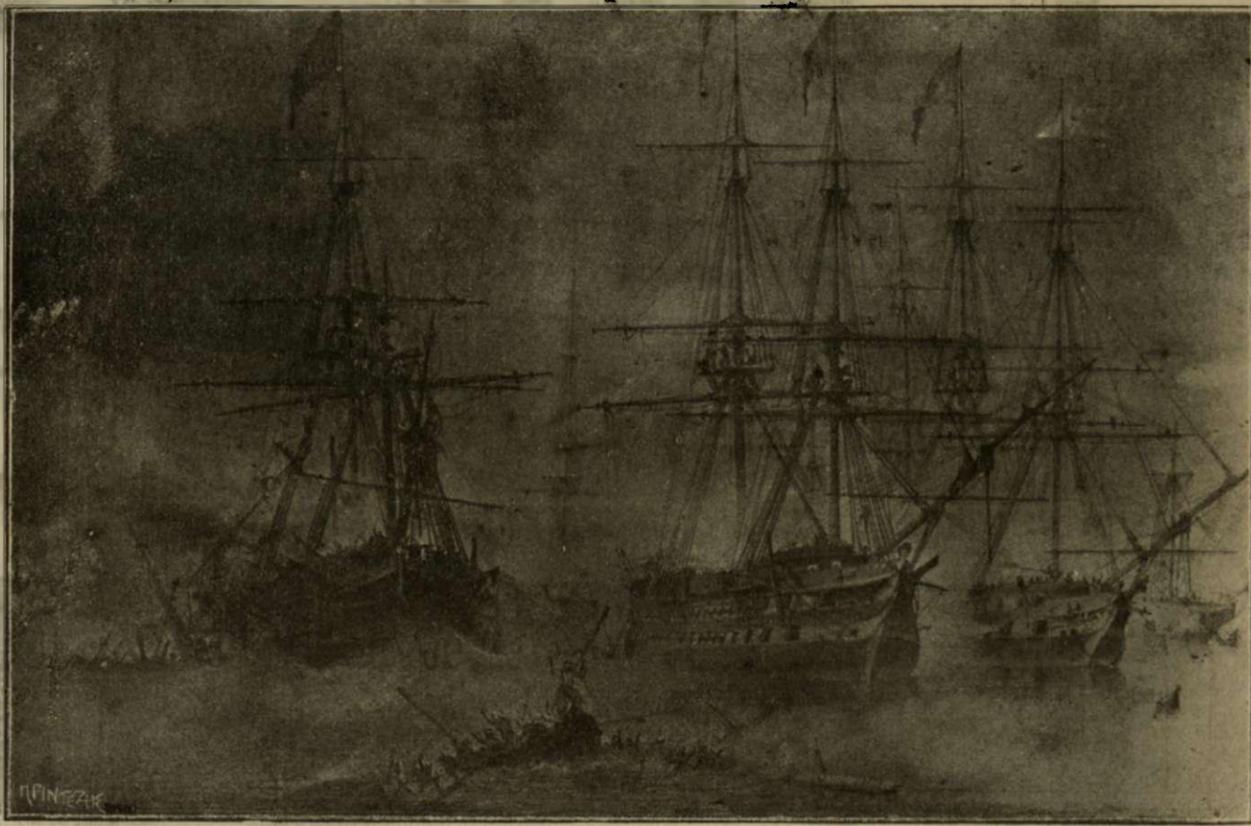
Ὁ πόλεμος καὶ ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1897 ἀποτελοῦν ἀναμφιβόλως τὸ μεγαλύτερον γεγονός...

Ὁ ἔνθουμος ἐξ Ἀτικῆς πολιτευτῆς μετ' ἀγαθῆς προθυμίας ἀπεδέχθη τὴν παράκλησίν μας...

Ἄ κατὰ τὸ 1897 ἔτος ἐπανάστασις τῆς Κρήτης ἦν ἐν τῇ ἀρχῇ ὅτε τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου...

Τοιοῦτοτρόπως τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου οἱ Τούρκοι ἤρξαντο ἐπιθέσεως κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν...

Τῇ δὲ 10ῃ Φεβρουαρίου ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου «Θεσσαλία» ἐτηλεγράφη...

Ἡ Ἀγγλικὴ ναυαρχὴ «Ἀσία» ἐν μέσῳ τῆς Τουρκικῆς καὶ Αἰγυπτιακῆς ναυαρχίδος...

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον: Ἡ ἀνανάξις τῆς Τουρκικῆς ναυαρχίδος καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς μεγάλης ναυμαχίας...

τῆς Χαλέπας. Πρῶτος ἐπυροβολήσεν ὁ Γερμανός, ἔπαυσεν δὲ τὸ πῦρ...

Τὸ ἀκριβὲς ὅμως εἶνε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία δὲν κατεβιβάσθη, ἀλλ' ἐκ τῶν σφαιρῶν...

Ἀλλὰ καὶ τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου μακρὰ ἐγένετο περὶ τούτων συζήτησις ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ...

Ἀφ' ἧς ἀκούεται ἐν τῷ λιμένι πυροβολισμὸς βραχέος πυροβόλου...

Ὁ Ἴταλὸς ἀντιναύαρχος ἐσήμανε τὴν παύσιν τοῦ πυρός, ἀφοῦ ἐρρίφθησαν πλέον τῶν 100 ὀβιδίων...

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς θωρηκτικῆς μοίρας ἀνακοινῶν μοι τ' ἀνωτέρω ἔγραφε. «Ὁρεῖσθε...

Πρῶτον ἔσφαξε τὸ Γερμανικὸν μόλις καταπλεῦσαν, τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἰταλικὸν δὲν ἔβαλλον...

Ἐν τούτοις Κρήσις τις κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου τοῦ 1902 ἔτους εἶχεν εἰρωνευθῆ...

Ἐπειδὴ δὲ συνεπεῖα συζήτησεως ἐν τῇ Βουλῇ γενομένης κατὰ τὸ αὐτὸ 1902 ἔτος...

«Κύριε Λεβίδη, Ἐδναριστοῦμεν ὑμῖς ἀπὸ καρδίας διὰ τὰς ἐπὶ τῆς πατρίδος μας ἀγορεύσεις σας...

«Ὅστις ἐν δειναῖς τῆς πατρίδος πλερίστασιν τὸσον ἐδείχθητε φιλοποιοῦς ὑπ' εὐθύνων σας ἔτροφοδοτεῖτε καὶ ἐσώσατε ἀπὸ τῆς συνεπεῖας τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

- 1) Ὁ ἀρχηγὸς Χαλέπας Γεώργ. Μουντάκης,
2) Ὁ ὄπλαρχηγὸς Ἀρωνίου Ἀκρωτηρίου καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Ἀκρωτηρίου Σούδας Ε. Α. Μακροιδάκης,
3) Ὁ ὄπλαρχηγὸς Χορδάκη Ἀκρωτηρίου Λαμπρινὸς Τσουχλαράκης,
4) Ὁ ὄπλαρχηγὸς Πιθαρίου Ἀκρωτη...

«Ὁν Πέτρος Ἐμ. Πετρόκης,
5) Ὁ ὄπλαρχηγὸς Κοινοτυπιανῶν Ἀκρωτηρίου Ἰωάν. Γ. Τουρνατζάκης,

6) Ὁ ὄπλαρχηγὸς Σιερωτῶν Ἀκρωτηρίου Ἀλ. Καζάκος,

7) Ὁ ὄπλαρχηγὸς Γκολογκάδων Ἀκρωτηρίου Στυλ. Γ. Πιστολάκης,

8) Ὁ ὄπλαρχηγὸς Χαλέπας καὶ μέλος τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως Π. Γ. Ἡλιάκης,

9) Ὁ ὄπλαρχηγὸς Χαλέπας Μιχαὴλ Μ. Καλοροϊζίκος,

10) Ἐμμ. Μουντάκης, ἰατρός, πτέως Βουλευτῆς, Διεθνήτης τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Στρατοπέδου Ἀκρωτηρίου μέλος τῆς Ἐπαναστ. καὶ Συντακ. Συνελεύσεως καὶ Δημοτ. σύμβουλος Χαλίων».

«Θαυμάσατε ὦ Ἕλληνες τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος (γράφω πον ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασί μου) τὰς Κρησίας τοῦ Ἀκρωτηρίου τὴν μεγαλοφροσύνην καὶ τὸν εὐγενέστατον ἡρωϊσμόν αὐτῶν...

Ἡ ἐν Ἀκρωτηρίῳ ἀντίστασις ἐσώσα τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, διότι διετήρησε τὴν ἐπανάστασιν. Ὄντως δὲ ἦν ἡρωϊκὴ.

Ἦδη ἀπὸ τῆς 11ης Φεβρουαρίου τοῦ 1897 ἔτους ὁ ἐν Κρήτῃ ἀρχηγὸς τῆς θωρηκτικῆς Μοίρας μετὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος αὐτῶν ἡμετέρου προξενικοῦ ὑπαλλήλου ἐτηλεγράφων μοι:

«Ἀντιναύαρχος Ἀυστριακὸς κατέπλευσε μετὰ ναυκλαστροβόλων. Πᾶσα συγκατοιμία ἡμῶν με στρατοπέδον διακεκομμένη. Ἐπινοήσεις στρατοῦ καὶ Ἀκρωτηρίου ἀδύνατος ἐπιτεῦθεν».

Οἱ αὐτοὶ τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου ἐτηλεγράφων μοι:

«Γενναϊότης Χριστιανῶν Ἀκρωτηρίου ἀπαράμιλλος, ἀναστηλωσάντων ἐκ νέου Σημαίαν Ἑλληνικὴν καταρριφθεῖσαν ὑπὸ Ἑυρωπαϊκοῦ βλήματος».

Τῆ 10ῃ Φεβρουαρίου ἡ ἀπὸς ἀρχηγὸς ἔγραψέ μοι :

»Ὁφείλομεν νὰ ἐξάσωμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ἀδάμαστον θάρος τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Ἀκρωτηρίου ἀναστηλωσάντων καὶ πάλιν ἀμέσως τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν ἀπέναντι τῶν πανευρωπαϊῶν ἐχθρῶν».

Τῆ δὲ 24 Μαρτίου ὁ κυβερνήτης τοῦ «Πηνειοῦ» ἔγραψέ μοι :

«Οἱ ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ ἐπαναστάται σπενῶς πολιορκημένοι ὑπὸ τῶν πλοίων πτῶν Ἐθρωπαϊκῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν αὐτῶν στεροῦνται παντὸς ἀναγκαίου. Ἐπομένως ἐὼν ἡ κατάστασις κατὰ τὴν ἐξακολούθησιν θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ μέρους τούτου. Τοῦτο θὰ γίγη πρὸς μεγίστην βλάβην τῶν ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ χωρίων. Ἐπομένως καλὸν ἦθελεν εἶνε πᾶσι θυσίᾳ νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος τροφοδοσίης αὐτῶν ὅπως μὴ παράσωμεν τοὺς ξένους διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ μέρους τούτου ἰδέαν ἴτης ἐκ μέρους τῶν χριστιανῶν ὅπερ μεγάλως ἦθελε ζημιώσῃ τὸ μέχρι τοῦδε ἀποκτηθὲν γόητρον. διὰ τῶν ἡμετέρων ὅπλων παρὰ τὴν κοινὴν Ἐθρωπαϊκὴν γνῶμην. **Ναὶ μὲν οἱ κύριοι ναύαρχοι προσπνέχθησαν νὰ δώσωσι τροφὰς εἰς τὰ γυναικίόπαιδα, πλὴν ἄνευ δικαιώματος νὰ διαπληρωθῇ ταῦτα μετὰ τῶν ἐνόμων οὐζύγων τῶν καὶ ἀδελφῶν τῶν, τὴν ἐλεημοσύνην ὁμῶς ταύτην ὀνδικῶς ἀπέρριψαν καὶ γενναῖα Κεῖθουσαι».**

»Καὶ μόνον τοῦτο τὸ τελευταῖον (ἔγραφα) πον ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασί μου) εἶνε ἀρκετὸν ἵνα ὑψώσῃ τοὺς ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ πολιορκηθέντας ὑψηλὰ εἰς θεῖαν ὄλιον τοῦ πεπολιτισμένου Κόσμου. Καὶ μόνον τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα φημιώσῃ τὰ στόματα ἐκείνων, οἵτινες εἰσὶ ἐντεταλμένοι τὰ πάντα νὰ ἠμυκτηροῦσιν, ἀκόμη καὶ τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα».

Ἐσπευσά τότε ὡς καὶ ἄλλοτε ἔγω γράψαι νὰ τροφοδοτήσω τὸ Ἀκρωτήριον δις ἐκπέμψας τὴν «Ἀργολίδα» τῆς Πανελληνίου Ἐταιρείας, ἣτοι τῆ 9ῃ καὶ 16ῃ Μαρτίου μετὰ πλείστων τροφῶν καὶ φαρμάκων. Κατόρθωσε δὲ ἡ «Ἀργολίδα» παραλιόζουσα τὸν ἤδη κηρυχθέντα ἀποκλεισμόν νὰ παραδώσῃ πρὸς τοὺς πολιορκουμένους τ' ἀποσταλέντα, δι' ὧν ἠδυνήθησαν νὰ τροφώσιν καὶ νοσηλευθῶσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Εἰς τὸ προσεχές—Ἡ ἐπίσημος ἐκθεσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς θωρηκτικῆς μοίρας. Περιγραφή τῆς μάχης. Ὁ στόλος εἰς προῦπάρτησιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Βάσου. Ἡ κατάληψις τῶν Χανίων — Ἄλλαι δηλώσεις τῶν Ναυάρχων. Ἄλλα γὰρ ἀγνωροβόλιον τῶν Ἑλλήνων. Ἀπάντησις εἰς τοὺς Ναυάρχους. Ἐνίσχυσις τοῦ Ἀκρωτηρίου διὰ τοῦ Ναυικοῦ μας. Ἀνάγκη τροφοδοσίης διὰ θαλάσσης. Ἡ «Ἡρα» τοῦ Τζῶν τροφοδοτοῦσα τοὺς ἐπαναστάτας. Νέα διακοίνωσις τῶν Ναυάρχων— Προτάσει; τοῦ Κανεβάρο διὰ τὰς τροφὰς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΔΙΑΚΑΚΗΣ

Θαυμαστόν, μοναδικὸν εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ ἀπαράμιλλον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης δεκαετίας ἀπὸ τὰ στενὰ πλευρὰ τοῦ «Λαυρίου» ἐξεπήδησαν **πέντε γίγαντες!** Οἱ 110 τόνοι τοῦ «Λαυρίου» ὑψώθησαν εἰς τὸν κολοσσαῖον ἀριθμὸν τῶν **6850** τόνων! Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἡ ὅποια τότε μόλις διεκρίνετο ἐπὶ τοῦ μικροσκοπικοῦ ἐκείνου πλοίου μεγαλοπρεπῆς ἤδη κυματίζει εἰς σκάφη πελώρια καὶ ὑπερήφανος περιέγεται ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρις Ἀλεξαν-

δρείας, ἐν ἐπιτυχεστάτῳ συναγωνισμῷ πρὸς ὅλας τὰς ξένους Ἐταιρείας.

Ὁ στόλος σήμερον τῆς ἀτμοπλοίας τοῦ κ. Ἀ. Ἰ. Διακάκη συγκροτεῖται ἀπὸ τὰ ἐξῆς ταχύπλοα, κομρὰ καὶ πάσαν ἄνεσιν καὶ εὐμάρειαν παρέχοντα εἰς τοὺς ἐπιβάτας των.

Τὴν Βασίλισσαν Ὀλγαν	τόνων 2000
Τὸν Στέφανον Στρέϊτ	» 2000
Τὴν Πρωγκήπισσαν Σοφίαν	» 1500
Στὴν Κεφαλληνίαν	» 800
Τὸν Πειραιᾶ	» 450

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ

Ὁ κατ' ἐξοχίην Ἀργοναύτης τοῦ Πειραιῶς. Ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀναδειχθεὶς ὑπέροχος δημιουργὸς ἐθνικῆς ἐργασίας. Ὁ ἐκ τῆς ἀφανείας αἴφνης ἐσφενδονισθεὶς εἰς ὑψηλὴν καὶ πύκνῃ δόξῳ, κατ' ἐξοχίην καρποφόρον, ἀτμοπλοϊκῆς. Ἐν ὄνομα μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν σχεδὸν ἄγνωστον. Πανελληνίῳ σήμερον φήμις φερόμενον εἰς τὴν κυματίζουσαν σημαίαν πέντε μεγάλων σκαφῶν ἐπιπέδων, κομρῶν σκαφῶν ὄνομα, μέγα σήμερον σημαῖνον εἰς τὰ ναυτιλιακά μας πράγματα. Ἐκ τῶν μεγαλειτέρων συντελεστῶν τῆς προόδου καὶ τοῦ μεγαλίου τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ τὰς ἐπιπέδων πνεύματα τῆς ἐμπορικῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας:

Ὁ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΑΚΗΣ

Ὅταν πρὸ 12 περίπου ἐτῶν ἐν μικροσκοπικὸν ἀτμόπλοιον τὸ «Λαύριον», 110 τόνων μόλις ἐξπέλει μικρὰ ταξείδια περὶ τὸν Πειραιᾶ, οὐδεὶς ἐφαντάζετο ποία δαιμονία ἰδιοφυΐα ἐκρύπτετο εἰς τὸ πτωχὸν ἐκείνο σκάφος, ἀλλὰ «Λαύριον» ἦτο τὸ ὄνομά του καὶ ἀληθῶς Λαύριον ἀνεδείχθη εἰς τὰ πράγματα. Τὸ δαιμόνιον τοῦ ἰδιοκτήτου του ἐξέλαμψε καὶ τὸ πνεῦμα τῶν δι' ἐργασίας ἐπιμόνου, δραστηρίου, εἰςφυῶς, τολμηρῶς λελογισμένης διύνοιξεν σταθερῶς καὶ κατὰ γεωμετρικὴν πρόοδον εὐρυτάτους ὀρίζοντας εἰς τὴν πτῆσιν τ.ε.

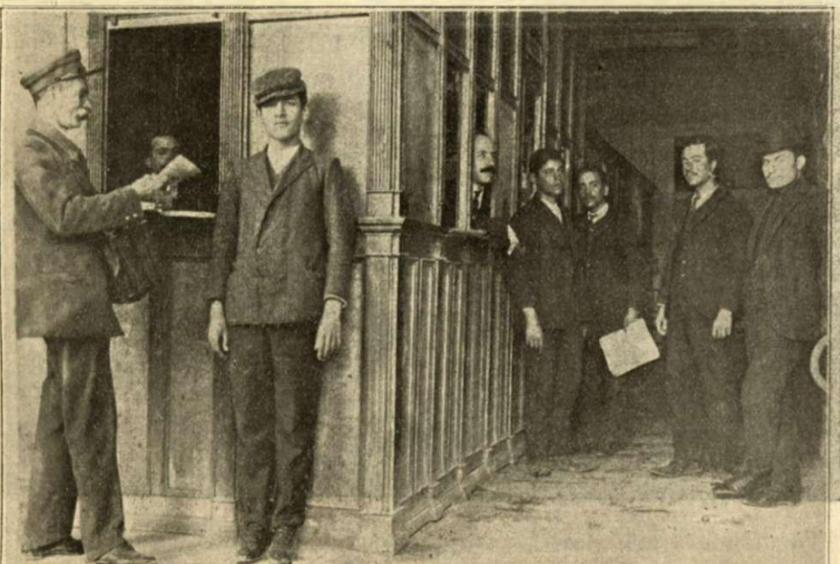
Ὁ «ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ» τοῦ κ Διακάκη παραπλέον τὰ στενὰ τῆς Χαλκίδος κατὰ τὸ τελευταῖον ταξείδιόν του ἀπὸ Θεσσαλονίκης—Πειραιᾶ—Ἀλεξάνδρειαν μετὰ πλοίαρχον τὸν κ. Ι. Κουλουκουτῆν (Φωτογρ. Χ. Α. Δημητριάδοπουλου)

Ἐκ τούτων τὰ δύο τελευταῖα χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀκτοπλοίαν, ἐνῶ τὰ τρία πρῶτα ἐκτελοῦν τακτικὰ δρομολόγια μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης—Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας θανασιῶς ἐξυπηρετοῦντα τὴν συγκοινωνίαν, ἰσχυρόντα δὲ καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τῆς προοιμῆσεως τοῦ παμπληθοῦς ὁμογενοῦς στοιχείου ὄχι ἀπλῶς λόγῳ πατριωτισμοῦ ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὄραιοτητα καὶ τελειότητα τῶν σκαφῶν τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἔκτακτον περιποίησιν ἣς ἀξιοῦνται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων, κατ' οὐδὲν ὑστεροῦντων τῶν καλλιτέρων τῶν ξένων Ἐταιρειῶν. Διότι ὁ κ. Διακάκης ἐν τῷ διορισμῷ του πνεύματι, τὴν προσοχὴν του κυρίως ἔστρεψε εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἰσορροπίαις, τὰς ἀκριφῶς Ἑλληνικὰς, τὰς ἔκτοτε ἄνω ἐκμεταλλουμένας

ὡς μὴ ὄφειλε, ἐπὶ τῶν ξένων προσποριζομένων οὕτω ἐκατομμύρια κερδῶν ἀπὸ τοῦς κινουμένους ὁμογενεῖς πληθυσμούς. Ἀλλὰ πλὴν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν γραμμῶν Θεσσαλονίκης—Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε εὐχαρίστως ν' ἀναγγείλωμεν τὴν σημαντικὴν ἐπαύξησιν τοῦ στόλου τοῦ κ. Ἀ. Διακάκη διὰ τῆς ἀγορᾶς νέου μεγάλου ἠστυκτοῦ ἀτμοπλοίου τὸ ὁποῖον εἶνε προωρισμένον νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν γραμμὴν Πειραιῶς—Σμύρνης (καὶ τῶν νήσων)—Κωνσταντινουπόλεως. Οὕτω ὁ κ. Διακάκης βραβεῖ ἀκαταπαύστως εἰς τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ναυτικοῦ του προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἔμβλημα ἦτο καὶ εἶνε:

Ἄπὸ τῆς μικρᾶ εἰς τὴν μεγάλη καὶ ἀπὸ

Συνέχεια ἴδε ἄνω σελίδα

Τὰ ἐν Πειραιεὶ γραφεῖα τῆς ἀτμοπλοίας τοῦ κ. Διακάκη

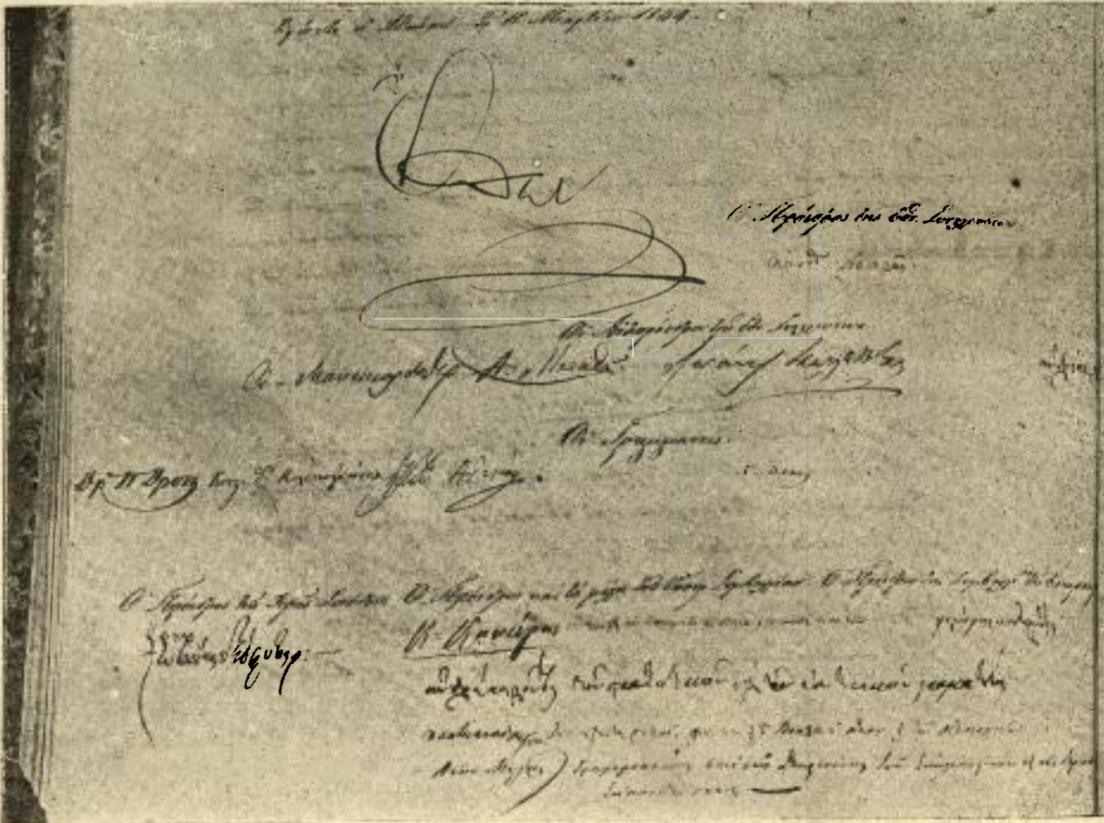
ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Θα ένθυμούνται οι άναγνώσται μας την εύρε- στον συγκίνησην αλλά και έκπληξιν την όποιαν γε- νικώς έπροξένησαν ή πέρουσι πρό έτους περίπου γενομένη άνακάλυψις τών ως άποικισθέντων θεω- ρουμένων Ιστορικών τής Βουλής θησαυρών. Ό και νυν πρόεδρος τής Βουλής κ. Ν. Λεβίδης άνα- λαμβάνων τότε την ύπηρεσίαν παρετήρησε τό έν τφ γραφείφ του πρόεδρου τής Βουλής έναποτεθει-

μένον μέγα σιδηρούν χρηματοκιβώτιον, του όποιου κλειδες δέν ύπάρχον, περι του όποιου ούδεις άγνω- ριζε να είπη τι, πρό του όποιου πάντες άντιπαρήρ- χοντο επί 44 έτη άδιάφοροι, τό όποιον βαρύ και σιωπηλόν ένόμιζες ότι ένέκλειε ζηλοτύπως φοβερόν μυστήριον! Και δέν ήτο πλέον καιρός να λυθή ή ως τάφου σιωπή του και να φανερωθή τό μυστή- ριον; Ό κ. Ν. Λεβίδης τό άπεφάσισε. Τήν έπο- μένην ήμέραν αί βαρεΐαι θύραι του χρηματοκιβω- τίου ήνοιγόντο και οι Ιστορικοί τής Βουλής θησαυροί άνεσύροντο από τό σκότος εις τό φώς! Τι εύρέθη τότε έντός αυτού, έγράφη τότε, αλλά μάλλον άτε- λώς και ουντόμως. Έπίσημος και λεπτομερής περι-

γραφή ούδεμία είχε δοθή. Η α' Αλήθεια ένόμι- σεν ότι θ' άναπεκρίντο εις πάνδημον και ζωη- ρόν ένδιαφέρον άπερουόσα τās στήλας τής εις τά κειμήλια ταύτα του έθνους. Διά τόυτο χάρις εις την εύγένειαν του προέδρου τής Βουλής κ. Λεβίδου παραθέτει σήμερον δλόκληρον την έπίσημον αύτου έκθεσην περι τών άνακαλύφθέντων, άνέκδοτον μέχρι σήμερον και φωτογραφίας ληφθείσας υπό του καλ- λιτέχνου ουνεργάτου μας κ. Χρ. Δ. Δημητρακο- πύλου έντός αυτού του γραφείου του προέδρου τής Βουλής τών σπουδαιοτέρων Ιστορικών κειμη- λίων. Τινά εκ τούτων δημοσιεύομεν σήμερον, άλλα δε ως τό πρωτόγραφον τής έξώσεως του Όθωνος,

του Βασιλέως τών Έλλήνων Γεωργίου του Α' τής 16ης Νοεμβρίου 1864ου έτους, φέρον αύτο- γράφους τās ύπογραφάς του Βασιλέως, του Προ- έδρου και τών Γραμματέων τής Συνελεύσεως, του Μητροπολίτου και τών Υπουργών Έπίσης έν τφ αύτφ βιβλίφ εύρηται και τό πρωτότυπον του Σύνταγματος του 1864ου έτους, φέρον αύτογράφους τās ύπογραφάς του Προέδρου και τών Γραμματέων τής Συνελεύσεως, ως και τās τών Πληρεξουσίων.

Η ιδιόγραφος ύπογραφή του άειμνήστου Όθωνος εις τό πρωτόκολλον τής όρκουδοσίας του εις τό Σύνταγμα του 1844.

(Ίδε δλόκληρον τό σχετικόν κείμενον).

φυλασσόμενα έντός τουΐδιαίτου γραφείου του κ. Λεβίδου, τό πρωτόκολλον τής όρκουδοσίας του βασι- λέως Γεωργίου τό Ιστορικόν κιβώτιον έν φ εύρέθη τό Σύνταγμα του 64 και ή εκ χηρός πένα δι' ής τόυτο ύπεγράφη τό μελανοδοχείον και έν μικρόν άσημένιο κουτάλι δι' την άμμιον εις τό προσχέζι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩ ΤΟΥΤΩ ΕΥΡΕΘΕΝΤΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

Τη 20η Δεκεμβρίου 1906ου έτους.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Έν τφ χρηματοκιβωτίφ τούτφ (Wertheim), τφ εύρισκόμενφ έν τφ Γραφείφ του Προέδρου τής Βουλής, ούτινος αί κλειδες από μακρών έ- τών άπωλέσθησαν, έν φ δε έλέγετο μέν, δέν έβεβαιούτο όμως, ότι ήν έναποτεθειμένον τό πρωτότυπον του Σύνταγματος του 1864ου έτους, άφου τή διαταγή μου ως Προέδρου τής Βουλής, και ένώπιόν μου άνεύχθησαν δι' άντίκλειδος τά κλειδρα αυτού, εύρέθησαν τά εξής έγγραφα και αντικείμενα, άτινα, τσηθέντων νέων κλειδρων ένεκλεισθησαν εκ νέου άσφαλώς. Ητοι :

α') Κιβώτιον άνοικτόν και κενόν, εκ μετάλλου, μετά γλυφών, κατασκευής κομψής και επι- μελελημένης, φέρον επί του καλύμματος όνα εκ του αυτού μετάλλου, άνευ κλειδός. Κεί εκ του μεγέθους του τε κιβωτίου και τινων τών εύ- θύς άμέσως (υπό στοιχεία β έως και ια) περιγρα- φόμενων έγγραφων άσφαλώς προκύπτει, ότι έν τφ κιβωτίφ τούτφ είχον έναποτεθή, κατά τό 1844ον έτος, τινά τών έν λόγω έγγραφων. Ότε δε έν τφ χρηματοκιβωτίφ, Wertheim έτέθησαν τά κατωτέρω περιγραφόμενα έγγραφα και άντι- κείμενα του 1863ου έτους και του 1864ου μη εύρεθείσας τής κλειδός του κιβωτίου εκείνου, ά- νεύχθησαν δι' άντίκλειδος τά κλειδρα, εύρέθη- σαν έντός αυτού τα εύθύς άμέσως (υπό στοι- χεία β έως ια), ως έρρήθη, περιγραφόμενα έγγραφα τό δε κιβώτιον κενόν, ως έρρήθη, ένα- πετέθη έν τφ χρηματοκιβωτίφ Wertheim.

Απαντα τά υπό στοιχεία β—και ια έγγραφα ένέκλεισά παλιν έν τφ εκ μετάλλου μετά γλυ- φών κιβωτίφ έν φ και άρχικώς είχον τοποθε- τηθή, ως άσφαλώς προκύπτει.

β). Βιβλίον δεδεμένον, χρώματος έρυθρού, υπό την έπιγραφήν «Πρακτικά τής έν Αθήναις τής Τριτης Σεπτεμβρίου Έθνικής τών Έλλήνων Συ- νελεύσεως», εκ σελίδων ήρθημένων έν 81φ 44έων.

Τό βιβλίον τούτ' άνηκε τή Γερουσία. Έν τε-

λει εκάστης τών Συνεδριάσεων φέρονται αύτο- γραφαί αί ύπογραφαί του Προέδρου, τών Αντι- προέδρων και τών Γραμματέων τής Συνελεύ- σεως. Υπό την τελευταίαν δε τών Συνεδριά- σεων και αί ύπογραφαί, αύτογραφοί, πάντων τών Πληρεξουσίων.

γ') Όμοιον βιβλίον, όμοίως δεδεμένον, του αυτού δε χρώματος, υπό την έπιγραφήν, «Πρα- κτικά τής έν Αθήναις Συνελεύσεως τής Γ Σεπτεμ- βρίου, Κώδιξ τών ψηφισμάτων Αύτης, και Πρω- τόκολλον τής όρκουδοσίας τών Α. Μ. του Βασι- λέως τής Ελλάδος Όθωνος του Α'», εκ σελίδων ήρθημένων 624ων, έν αίς περιέχονται (εις διπλούν) τά ως άνωτέρω «Πρακτικά». Τό βι- βλίον τούτο άνηκε τή Βουλή.

Έν τέλει εκάστης τών Συνεδριάσεων φέρον- ται αύτογραφοί αί ύπογραφαί του Προέδρου, τών Αντιπροέδρων και τών Γραμματέων τής Συνε- λύσεως. Υπό τήν τελευταίαν δε τών Συνεδριά- σεων και αί ύπογραφαί, αύτογραφοί, πάντων τών πληρεξουσίων.

Έπεται ό «Κώδιξ τών ψηφισμάτων» εκ σελί- δων 19, φέρον αύτογράφους τās ύπογραφάς του Προέδρου, τών Αντιπροέδρων, τών Γραμματέων και πάντων τών πληρεξουσίων.

Έπεται τό «Πρωτόκολλον τής όρκουδοσίας του Βασιλέως Όθωνος», φέρον αύτογράφους την ύ- πογραφήν Αύτου, ως και τās του Προέδρου, τών Αντιπροέδρων και τών Γραμματέων τής Συνελεύσεως, του Προέδρου τής Ιερās Συνόδου, του Προέδρου και τών μελών του Υπουργικού Συμβουλίου, και του Προέδρου του Συμβουλίου τής Έπιτροπής.

δ') Βιβλίον δεδεμένον, χρώματος έρυθρού, έν φ εύρηται έπίσης τό «Πρωτόκολλον τής όρκουδο- σίας του Βασιλέως Όθωνος», φέρον αύτογρά- φους τās αυτές ως άνωτέρω υπό στοιχείον γ δ γ' ήν ύπογραφάς.

ε') Βιβλίον δεδεμένον, χρώματος έρυθρού, έν φ έμπεριέχεται τό Σύνταγμα του 1844ου έτους, φέρον αύτογράφους τās ύπογραφάς του Προέδρου, τών Αντιπροέδρων, τών Γραμματέων τής Συνε- λύσεως, ως και τών Πληρεξουσίων.

ς') Όμοιον (εις διπλούν), φέρον τās αυτές ύπογραφάς αύτογράφους.

ζ') Αποδείξεις του επί του Βασιλικού οίκου κτλ. Γραμματέως τής Επικρατείας Δ. Μαν- σόλα τής 28ης Μαρτίου 1844ου ένός τών «Πρωτοκόλλων» τής επί του Σύνταγματος όρκου- δοσίας του Βασιλέως Όθωνος, ύπογεγραμμένου ως άνωτέρω.

η') Αποδείξεις του Προέδρου του Συμβουλίου τής Επικρατείας Γεωργίου Κουντουριώτου τής 23ης Μαρτίου 1844ου έτους περι τής υπ' αύτου παραλαβής τών «Πρωτοκόλλων» τής επί του Σύνταγματος όρκουδοσίας του Βασιλέως Όθωνος, ύπογεγραμμένου ως άνωτέρω.

θ') Έντός φακέλλου «Πρός την προεδρίαν τής έν Αθήναις Έθνικής τών Έλλήνων Συνελεύσεως τής γης Σεπτεμβρίου» τό εκ σελίδων 8κτώ πρω-

τότυπον του «Διαγγέλματος» του Βασιλέως Ό- θωνος, ύπογεγραμμένου υπ' Αύτου ιδιοχείρως πρός την Συνέλευσιν του 1844ου έτους, υπό ή- μερομηνίαν 28ης Φεβρουαρίου 1844ον έτους.

ι') Έντός φακέλλου «Πρός την Προεδρίαν τής τών Έλλήνων Έθνικής Συνελεύσεως τής γης Σε- πτεμβρίου» έπιστολή του Βασιλέως Όθωνος τής 4ης Μαρτίου 1844ου έτους, έν ή αύτογράφως ύπογεγραμμένος, παραδέχεται τās εύχάς τής Συνελεύσεως κλπ.

ια') Διάταγμα, φέρον αύτογράφους τās ύπο- γραφάς του Βασιλέως Όθωνος και του επί τών Έσωτερικών Γραμματέως Ανδρέου Λόντου τής 17ης Μαρτίου 1844ου έτους, δι' ου ο Βασιλεύς Όθωνος παραδέχεται τον περι έκλογής Βουλευτών νόμον.

ιβ') Έντός θήκης μελαίνης βιβλίον δεδεμένον, μετά έπένδσεως εκ βελούδου, ου έντός εύρηται τό «Πρωτόκολλον» τής όρκουδοσίας τής Α. Μ.

1ον). Τό μελανοδοχείον, ή εκ πτερου χηρός γραφίς, και μικρόν κοχλιάριον (διά την άμμιον), άπανα εχρησίμευσαν προς ύογραφήν του Σύν- ταγματος του 1864ου έτους.

2ον). Έντός εκ ξύλου κομψου κυλίνδρου τό Γον ψήφισμα τής Βας έν Αθήναις Έθνικής τών Έλλήνων Συνελεύσεως, δι' ου λαβούσα υπ' δ- φιν τό από 10ης Οκτωβρίου του 1862ου έτους ψήφισμα του Έθνους, δι' ου κατηγγήθησαν ή τε Βασιλεία του Όθωνος και ή Αντιβασιλεία τής Αμαλίας, ως και τά επί Έλληνικού Θρόνου διαδοχικά δικαιώματα του Βασιλικού Οίκου τής Βυραρίων, ψηφίζει την χηρείαν πράγματι και δι- κσιφ του Έλληνικού Θρόνου από τής 10ης Οκτωβρίου 1862ου έτους.—Τό ψήφισμα φέρι αύτογράφους τās ύπογραφάς του Προέδρου, τών Αντιπροέδρων και τών Γραμματέων τής Συνε- λύσεως, ως και πάντων τών Πληρεξουσίων.

3ον). Έπί μεμβράνης ψήφισμα τής αύτης, Συνελεύσεως, δι' ου α') αναγορεύεται Βασιλεύς τών Έλλήνων ο Πρίγκιψ τής Δανίας Χριστια- νός Γουλιέλμος Φερδινάνδος, Αδολφος Γεώργιος β') κανονίζεται τό θρήσκευμα τών νομίμων δια- δόχων, και γ') τριμελής έπιτροπή, εκλεγομένη υπό τής Συνελεύσεως, θέλει μεταβή εις Κοπεν- γάγην και προσφέρει Αύτφ έν όνόματι του Έλ- ληνικού Έθνους τό Στέμμα. Τό ψήφισμα φέρι αύτογράφους τās ύπογραφάς του Προέδρου τής Συνελεύσεως και πάντων τών Πληρεξουσίων.

4ον) Πρωτόκολλον όρκουδοσίας του Βασιλέως, φέρον αύτογράφους τās ύπογραφάς του Βασι- λέως, του Προέδρου, τών Αντιπροέδρων και τών Γραμματέων τής Συνελεύσεως, του Μητρο- πολίτου Αθηνών και τών Υπουργών, τής 19ης Οκτωβρίου 1863ου έτους, ώρας 12 και 1/4 τής μεσημβρίας.

Πάσης τās κλειδας του χρηματοκιβωτίου τού- του (Wertheim), έν 81φ τρεις, ήτοι δύο μέν έξωτερικās, میان δε έσωτερικην, ως και την κλειδα του ξυλίνου κιβωτίου κρατώ έγώ ως Πρόεδρος τής Βουλής, θέλω δε παραδώσει αυτές τφ διαδοχφ μου Προέδρφ δυνάμει πρωτοκόλλου εις τρία μέν πρωτόγραφα συνταχθησόμενου, ύπο- γραφησόμενου δε υπ' αυτού υπ' έμου και του Ταμίου τής Βουλής. Και τό μέν έν τών πρω- τογράφων κατατεθήσεται έν τφ χρηματοκιβω- τίφ του Ταμείου τής Βουλής, εκάτερος δε ήμών θέλει λάβει άνα έν τών πρωτογράφων. Και ταύτα συμφώνως άρθρφ του «Κανονισμού» τής Βουλής, ψηφισθησόμενφ τή προτάσει μου, ως έν άμφι- βάλλω, κωνονίζοντι ό έν γένει τά τής φυλάξεως τών άνωτέρω Ιστορικών κειμηλίων.

Τοιουτοτρόπως έγνώσθησαν και έξητφαλισθη- σαν άμα τά Ιστορικά ταύτα κειμήλια επ' ών έδράζονται αί έλευθερίαι του Έθνους.

Εφ' φ υπ' έμου συνετάχθη, έγράφη και ύπε- γράφη ή παρούσα Έκθεση έν Αθήναις τή 1η Ιανουαρίου 1907ου έτους, εκκλεισθείσα αύθημε- ρόν έν τφ χρηματοκιβωτίφ τούτφ Wertheim.

Ο Πρόεδρος τής Βουλής τών Έλλήνων Ν. Δ. ΛΕΒΙΔΗΣ Βουλευτής Αττικής

Τό σιδηρούν κιβώτιον όπου εύρέθησαν τά Ιστορικά κειμήλια του 1844. Φωτογραφία: (Ίδε σχετικήν περιγραφήν). Χ. Δ. Δημητρακοπούλου

Ο Πρόεδρος της Βουλῆς κ. Ν. Λεβίδης εἰς τὸ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ γραφεῖόν του

«Χαίρων διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς συντάξεως τοῦ πολιτευ-
ματος τῆς Ἑλλάδος, ἐμφανίζομαι ἐν τῷ
μέσῳ ἡμῶν διὰ τὰ ἐπισημασθέντα αὐτὸ διὰ
τοῦ ὠρισμένου ὅρκου».

Ἀκολουθῶν δὲ ἀναστὰς ὄρθιος καὶ ἀσκε-
πῆς θέσας τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἐδαγ-
γελίου καὶ ἔχων ἐνώπιον Αὐτοῦ τὸ πολιτι-
κὸν Σύνταγμα ὤμωσε τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 36
τοῦ Συντάγματος διαλαμβανόμενον βασιλι-
κὸν ὅρκον ἔχοντα οὕτως: «Ὁμνῶ εἰς τὸ
ὄνομα τῆς Ὁμοουσίας καὶ Ἀδιαίρετου Τρι-
ἰθρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ
Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω
τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιό-
τητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ζωηρόταται ἀνενημίαι ἐπηκολούθησαν
μετὰ τὴν ὀρκοδοσίαν καὶ ἡ Αἴθουσα ἀντή-
χησεν ἀπὸ τὰ «Ζύτω ὁ Βασιλεὺς».

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καθήσας ἐπὶ τοῦ
θρόνου ἀπήγγειλε τὰ ἑξῆς.

«Ἐῶχομαι ὥστε τὸ Σύνταγμα, ὁ Ἱερὸς
οὗτος καὶ ἀδιάρρηκτος δεσμὸς μεταξὺ Βα-
σιλείας καὶ ἔθνους, νὰ στερεωθῇ καὶ προ-
αγάγῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

»Περαιωθέντος ἤδη τοῦ ἔργου διὰ τὸ
ὁποῖον συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευ-
σιν, κηρύττω τὴν λήξιν αὐτῆς».

Τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ἐπανέλαβε
μεγαλοφώνως καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, εἰπὼν «Πε-
ραιωθέντος ἤδη τοῦ ἔργου διὰ τὸ ὁποῖον
συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, κη-
ρύττω τὴν λήξιν αὐτῆς».

Τότε αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἀνεχώρησαν, ἡ
δὲ Συνεδρίασις διελύθη ἐν τῷ μέσῳ ζωηρο-
τάτων ἐξ ἐπανειλημμένων ζητωκραυγῶν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτων ἀπάτων συνε-
τάχθησαν τρία ὁμοία τοῦ παρόντος πρωτο-
κόλλου τῆς ὀρκωμοσίας ὑπογεγραμμένα
παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλά-
δος Ὁθωνος, παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν
Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς
Ἐθνοσυνελεύσεως, παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου, παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ
τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει κατα-
τεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ οὐδὲ Β. Οἴκου
καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς
Ἐπικρατείας, τὰ δὲ δύο ἕτερα θέλουσι κατα-
τεθῆ ἐπὶ ταῦ παρόντος εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ νὰ παρα-
δοθῶσι τὸ μὲν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Γερου-
σίας, τὸ δὲ εἰς τὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου
1844.

ΟΘΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως
Πανοῦσος Νοταρᾶς

Οἱ Ἀντιπρόεδροι τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως
Ἄ. Μαυροκορδάτος, Ἄ. Μεταξᾶς, Ἰωάννης
Κωλιέττης, Ἀνδρέας Λόντος.

Οἱ Γραμματεῖς
Δρ. Ν. Δρόσος, Κωνστ. Θ. Κολοκοτρώνης,
Γ. Αἰνιάν, Γ. Δουκῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Εὐδοκίας Νεόφυτος.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου
Κ. Κανάρης
Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Γραμ-
ματεὺς τῶν Ναυτικῶν.

Ἀνδρέας Λόντος
Τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ.
Δρ. Μανσόλας.

Γραμματεὺς τῶν Ἐξωτερ. σχέσεων καὶ τοῦ Βα-
σιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Λεὼν Μελᾶς
Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν καὶ τῆς δημοσ. Ἐκπαίδευσως.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλ. τῆς Ἐπικρατείας
Γεώργιος Κουντουριώτης.

Εἰς τὸ προσεχὲς
εἰκόνας ἀπὸ τὴν Ἀμαλίδαι

Θαυμασία ἀποψὶς τοῦ Ταϊγέτου χιονισμένου με ποιμνιον αἰγῶν εἰς τοὺς πρόποδας

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ
ΤΗΣ
ΟΡΚΟΔΟΣΙΑΣ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ

Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακο-
στῷ τετάρτῳ ἔτει, τῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ Μαρ-
τίου, ὥρα δευτέρα μ. μ. συνήλθον ἐν τῷ
Καταστήματι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως οἱ κ.
κ. Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους ὅπως δεχθῶσι
τὸν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὅρκον τῆς Α.Μ.
τοῦ βασιλέως Ὁθωνος. Παρήσαν τὸ διπλω-
ματικὸν σῶμα, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ Ὑπουργικὸν Συμ-
βούλιον, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
καὶ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ πρωτενοῦσῃ ἀνώτεροι
Πολιτικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι. Αἱ
Α. Α. Μ. Μ. εἰσηλθόν, καὶ ἡ μὲν Α. Μ.
ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς ἀκολουθίας Αὐτῆς
ἀνέβη εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προπαρασκευασμέ-
νον θεωρεῖον, ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς προ-
πορευομένων τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπρο-
έδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐθνικῆς
Συνελεύσεως καὶ τῆς παρ' αὐτῆς ἐπὶ τούτῳ
ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Ὑπουργῶν
καὶ παρακολουθούντων τῶν Ὑποσιτιστῶν
καὶ Διαγγελέαν Αὐτῆς ἀνέβη ἐπὶ τοῦ θρό-
νου.

Ἄπαντες ἀσκεπῆς καὶ ὄρθιοι ἐδέχθησαν
μετ' ἀνενημίων τὰς Α. Α. Μ. Μ.

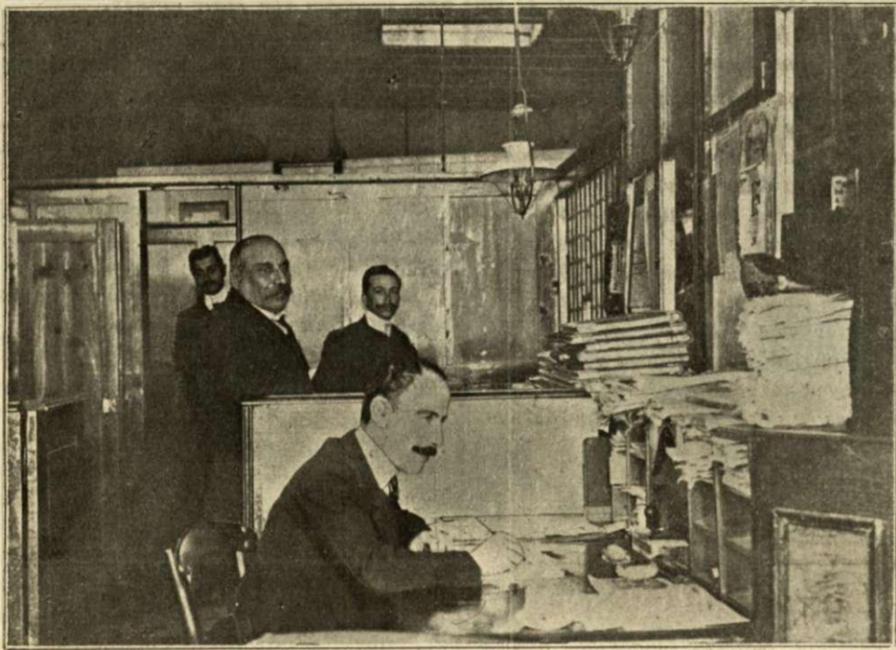
Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καθήσας ἐπὶ τοῦ
θρόνου κα' νεύσας πρὸς ἅπαντας νὰ καθή-
σασιν εἰς τὰς ἑδρας των, ἐξεφώνησε τοὺς
ἑξῆς λόγους:

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Λακεδαιμονίων

1 Ἰω. Ἰωάννου. 2 Νικ. Δρακουλᾶκης Γ. Γραμ. 3 Ἀλέξ. Θεοφιλάκης. 4 Δημ. Ροζολῆς. 5 Κωνστ. Πουλᾶκης. 6 Ἀγῆσ. Μιχαήλος Ἀντιπρόεδρος. 7 Φωτ. Βαλασσόπουλος Πρόεδρος. 8 Εὐστ. Γεωργακόπουλος Τζιμῆς. 9 Χρ. Λιναρδάκης. 10 Ἰω. Μανουσάκης.

(Ἡ παρούσα εἰκὼν ἀναθημοσιεῖται ἕνεκεν ἐλαττωματικῆς κατασκευῆς τοῦ πρώτου κλισέ).

Τὸ ἐσωτερικὸν τῶν γραφείων τῆς ἀτμοπολιτῆς Διακίκης

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς Ξηροελίδος

«τὰ μεγάλα εἰς τὰ μεγαλύτερα καὶ πάντοτε καὶ ὀλοὲν πρὸς τ' ἀκόμη μεγαλύτερα!»

Αὕτη ἡ εὐπετής καὶ μεγαλοφυὴς δοῦσι τῆς ἀτμοπολιτῆς Διακίκης ἢ τὸσον ραγδαία ἐδδοκίμησι καὶ γιγαντιαία ἀληθῶς καὶ ἀλματική πρόοδος παρέχει τὴν φωτεινότεραν καὶ ἀπτοτέραν ἀπόδειξιν τοῦ μεγαλοφυοῦ θαλασίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐπικυροῦ δὲ ἀπαξ ἔτι καὶ διὰ τοῦ ἐπιβλητικωτέρου καὶ μᾶλλον πανηγυρικοῦ τρόπου τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ναυτικὸν μέλλον τῆς

Ἀνατολῆς καὶ τῆς Μεσογείου ἐν γούνασι Ἑλληνῶν κεῖται! Ἄρκει νὰ ἐπάρξη ἐν ἁρμομονικῶν συνδυασμῶν σύνεσις μετὰ τῆς ἐπιχειρηματικότητος ἐν τῇ ὀργανώσει καὶ τῇ διευσθύνσει, ἄρεται τὰς ὁποίας εἰς ἐπέροχον σημεῖον κατέχει ἡ ἀτμοπολιτῆς τοῦ κ. Διακίκα.

Ἡ «Ἀληθεία» τιμᾷ τὰς στήλας τῆς παρουσαίου σήμερον εἰς τοὺς ἀξιοτίμους ἀναγνώστα; αὐτῆς τὴν ὑδρᾶν καὶ συμπληθῆ φουσιονομίαν τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τῆς ἀτμοπολιτῆς κ. Α. Γ. Διακίκα, τοῦ θορυαμβεντοῦ τούτου τῆς ἐργασίας, τοῦ ὁποίου ὁ ρηξεκέλευθος νοὺς ἀναδεικνύεται ὁσημέραι ἀπὸ τοὺς ἰσχυροτέρους μοχλοὺς τοῦ ναυτικοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος.

Η ΕΛΛΑΣ

ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

[Διάλεξις τοῦ κ. Θεοδώρου Ρεῖνάξ, βουλευτοῦ γενόμενης ἐν Παρισίοις πρωτοβουλίας τοῦ «Γαλλικοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ἄμυναν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ».]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλον)

Καθὼς εἶδαμεν, δὲν ἔλειψαν καλοὶ φιλόλογοι ἀπὸ τὴν ἑλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα. Καὶ ὅμως, πρέπει νὰ τὸ δμολογήσωμεν, οὔτε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, οὔτε ἡ ποιότης τῆς ἐργασίας τῶν δὲν ἀντεπεκρίθησαν εἰς ὅτι μᾶς ἄφησε νὰ ἐλπίζωμεν τὸ μέγα παράδειγμα τοῦ Κοραῖ. Δύναται τις δὲ, πιστεύω νὰ δώσῃ τοὺς λόγους τοῦ κατεπλήττοντος τούτου γεγονότος..

Ἐν πρώτοις, ἐὰν ἡ Ἑυρώπη ἐν τῇ ὀλίγῃ ἐπιπολαίῳ αἰσθηματικότητι αὐτῆς, δὲν ἠθέλησε νὰ ἴδῃ πρὸ ὄγδ ἡμέραν ἐτῶν εἰς τοὺς ἑλευθερωθέντας Ἑλληνας εἰ μὴ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀριστείδου καὶ τοῦ Δημοσθένους, πραγματικῶς δὲ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἰδίμ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, οἱ διδασκαλοὶ τῶν, εἰ λόγιοι τῶν, ἠσθάνοντο ἑαυτοὺς τότε πολὺ ἁμεσώτερον ὡς κληρονόμους τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ «Μεγάλη Ἰδέα», δὲν εἶχε ὡς σκοπὸν τῆς τὸ ἀέτωμα τοῦ Παρθενῶνος ἀλλὰ τὸν τροῦλον τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ὁ ἔθνικὸς ἥρωας δὲν ἦτο ὁ οὐκ ἐπιτήδευτος βασιλεὺς Λεωνίδας, ἀλλ' ὁ «ρωμοῖος» αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος Ἀραγάλης. Καὶ πόσα ἔτη δὲν ἐχρειάσθησαν ἵνα ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἡ Ἑυρώπη ἐκάλει Γραικοὺς ἢ Ἑλληνας παύσῃ νὰ ὑπομάζωνται οἱ ἴδιοι Ρωμαῖοι! Ἀναγνώσατε, τὸ σπουδαιότερον ἐργον τὸ ὁποῖον ἐξήλθεν ἐκ τῆς γραφίδος Ἑλληνος ἱστορικοῦ τῆς «Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ» τοῦ Κωνσταντίνου Παπαρορηγόπουλου. Καὶ θὰ παραρηγήσετε μὲ ἐκπληξιν ὅτι, διὰ τὸν πατριώτην τούτον ἱστορικόν, ἡ περίοδος ἢ ὁποία φαίνεται εἰς ἡμᾶς τοὺς βαρβάρους, ἢ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα τῶν ἑλληνικῶν χρόνικῶν, ἢ τῆς ἀρχαίας δηλαδὴ Ἑλλάδος μέχρι τῆς

ρωμαϊκῆς κατακτῆσεως, περιέχεται ἐν τῇ ἱστορία τῶν μόνον ἐν περιλήψει καὶ ὁσινεὶ προσόμιον τῆς ἑλληνορωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

Ἐν ταύτῃ ὁ Παπαρορηγόπουλος βλέπει, καὶ ὅχι ἀλόγως, τὴν ἀληθῆ καταγωγὴν τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνισμοῦ. Προσθεσάτε ὅτι αἱ βιβλιοθήκαι τῶν χειρογράφων, τὰ ὁποία ἐμειναν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἀνατολήν, αἱ ὁποῖαι βιβλιοθήκαι εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προσρητημένα εἰς μοναστήρια, περιέχουσαι κατ' ἀναλογίαν ἑκατὸν ἔργα ἀγιογραφικὰ ἢ θεολογικὰ πρὸς ἐν ἕργον ἄλλου εἶδους, καὶ ἐκ τῶν τελευταίων τούτων δέκα βυζαντινοὺς πρὸς ἓνα κλασικόν. Ὅς ἐκ τούτου δὲν εἶνε φυσικὸν ἐὰν ἡ προσπάθεια τῶν Ἑλλήνων ἑλληιστῶν ἐστράφη κατὰ προτίμησιν ἐπιτήδευσης, τῆς μεσαιωνικῆς, ἢ ὁποία πᾶσι εμελήθη μὲν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης τῆς Δύσεως ἀλλ' ἢ ὁποία ἐκίνει παρ' αὐτοῖς τόσας μυσικὰς χροδὰς. Ἡ ἐργασία τῆν ὁποίαν ἐξετέλεσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Σάβας, ὁ Ρωμανός, ὁ Μηλαράκης, ὁ Πολίτης, ὁ Λάμπρος, καὶ τὸσοι ἄλλοι, εἶνε σημαντικῆς ἀξίας καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος. Ἐχρησίμευσεν αὐτῇ καὶ χρησιμεύει ἀκόμη ὡς βάσις εἰς πᾶν ὅτι, ἀπὸ τριακοσινταετίας ἔγινεν ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὴν ἀνακάνησιν τῶν βυζαντινῶν σπουδῶν. Ἄλλ' αἱ ἔρευναι αὐταὶ καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ ἐξέρχονται τοῦ κύκλου τῆς διαίεξεώς μου. Μόνον ἀναγκάζομαι νὰ προσθέσω, ἔτι ἡ ἀδιέλπιτος οὐκ ἐπιτήδευτος μετὰ τὰ πράγματα, τὰ βιβλία καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Βυζαντινοῦ δὲν συντελεῖ ἵνα ἀναπτύξη παρὰ τῶν καταγινόμενων εἰς αὐτὰ συναισθημάτων ζωηρότερον περὶ τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως, τῆς ἑλληνικῆς καλλονῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀληθείας..

Ἀεὐτερος λόγος, ὁ ὁποῖος θὰ φανῆ παραδοξολογία εἶναι ὁ ἐξῆς: οἱ ἑλληνες λόγιοι ὀμιλοῦν καὶ γράφουσαν φυσικὰ τὴν ἑλληνικὴν. Ποίαν ἑλληνικὴν; Σεῖς τὸ γνωρίζετε καὶ ἐγὼ τὸ ἀναγράφω χωρὶς νὰ κατακρίνω ὀμιλοῦσαν μίαν γλῶσσαν ὀλίγον τι τεχνητήν, δυνάμεν νὰ συγκριθῆ πρὸς τὴν σχολαστικὴν λατινικὴν τοῦ μεσαιῶνος, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἑλληνικὴ ἐνφ' προσπαθεῖ τις νὰ διατηρῆ ἢ νὰ ἀναστήσῃ ὁσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας λέξεις ἀρχαίας καὶ ἀρχαίας κατ' ἐξῆς, ἀναγκάζεται νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν φρασσεολογίαν τὸ

ἀναλυτικὴν ἕως τὰ βοηθητικὰ μόρια, καὶ ἅς τὸ ποῦμε ἄνευ ἐνδοιασμοῦ, καὶ τοὺς γαλισμούς ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ γλῶσσα αὕτη δὲν θὰ ἦτο καταληπτὴ εἰς τὸ πλεῖστον τῶν ἀναγνωστῶν. Τὶ συμβαίνει ὡς ἐκ τούτου; Ὅτι, ἐνφ' διὰ τῆς ἀδιέλπιτου χρήσεως τούτου μικτοῦ ἰδιώματος ἀναπτύσσεται παρὰ τοῖς λογίοις τὸ συναίσθημα τῆς συνεχίσεως τῆς ἑλληνικῆς διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, ἀμβλύνει ὀλίγον τι τὴν λεπτότητα τῆς γραμματικῆς εὐαισθησίας. Ἴδου ὁ λόγος δι' ὃν βλέπει τις λογίους ἑλληνας ἐκδότας νὰ διατηροῦσι, νὰ ἐρμηνεύουσι καὶ προσέτι νὰ εἰσαγάγουσι εἰς τὰ κλασικὰ κείμενα τρόπους τοῦ λέγειν ἁρμόζοντες πολὺ εἰς τὴν καθαρεύουσαν καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ τοῦ Πονλιβίου, ἀλλ' ἀπαρἀδεκτῶς εἰς τὸν ἀρχαῖον πεζὸν λόγον τοῦ Ε' καὶ Δ' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος. Ἀντιστρόφως, συμβαίνει ὥστε φιλόλογοι ὅπως ὁ Παναζίδης, ἕνας γραμματικὸς ὅπως ὁ Γιάννοης, νὰ ἀποσπῶσι τὴν προσοχὴν τῶν ἀπὸ τὰ ἀληθῆ προβλήματα τῆς ἐρμηνεύσεως ἢ τῆς γλωσσολογικῆς ἱστορίας, ἵνα τὴν συγκεντρῶουσιν εἰς συγκρίσεις μετὰ τὴν σύγχρονον χρῆσιν καὶ εἰς πρακτικὰς συστάσεις αἱ ὁποῖαι μᾶς φαίνονται ὀλίγον τι περιτταὶ. Ἐν συντόμῳ, ἡ τεχνητὴ ζωὴ τὴν ὀπίσθεν ζῆ ἢ καθαρεύουσα, ἐν τῇ γραφίδι τῶν λογίων ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας τὴν αὐτὴν καταθλίβουσαν ἐπὴρειαν τὴν ὁποίαν ἀκόμη πρὸ τινος ἐξήσκει ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἢ πρακτικῆς χρησιμοσητῆς ἢ ὁποῖα ἀκόμη τὸ ἀπεδίδοτε.

(Ἔπειτα συνέχει)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

— Ὁ ἄνθρωπος ποῦ γανγίζει καὶ ὁ Ροστάν

Ὁ Ἐδμόνδος Ροστάν ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ δαφροστεφῆς συγγραφεὺς τοῦ Συναῶ ντὲ Βερζεράκ εἶχε ἀγοράσῃ μίαν ἑπαιυλιν πλησίον τῆς Μπαγιόννης. Ἦτο καθόλα εὐτυχῆς, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὴν νύκτα δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθῆ. Ἐνας οὐκίλος ἐγαυγίσε ἐκεῖ στὴ γειτονία ὀλόφυκτα ζυτινῶτας καὶ τα ἄλλα τὰ οὐκίλλια.

Ὁ Ροστάν εἶχε ἀπελιπθῆ δταν τοῦ παρουσιάσθη ἓνας ἄνθρωπος λέγων ὅτι αὐτὸς θάκανε τὰ οὐκίλλια τὰ ἡσυχάσουν.

Πράγματι γὰ μὴ ἐβδόμαδα ἠόυσαε ἡ γειτονία. Ἐπειτα τὰ ἴδια. Ὁ Ροστάν ἐνόμοισεν ὅμως ὅτι ἐνόησε τὴν φωνὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οὐναυλίας. Ἐκράζε λοιπὸν τὸν ἄνθρωπον ποῦ τοῦ εἶχε παρουσιάσθη πρῶτος καὶ τοῦ ζήτησε πάλιν δῆθεν τὴν οὐνηδρομὴν του, κόλακείωντας αὐτὸν διὰ τὴν ἐπιτηδειότητά του νὰ κάμῃ τὰ οὐκίλλια νὰ μὴ γανγίζουσαν.

Ὁ ἄνθρωπὸς μᾶς ἐγαργαρίστηκε ἀπὸ τοὺς ἐπάινους τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ἀρχισε κουφεντα καὶ πῶς αὐτὸς οὐνενοεῖται μὲ τὰ οὐκίλλια, γανγίζοντας ὁ ἴδιος.

— Πῶς ξέρετε νὰ γανγίσετε; ἐρώτησεν μὲ ὑφος αὐτῶν ὁ Ροστάν.

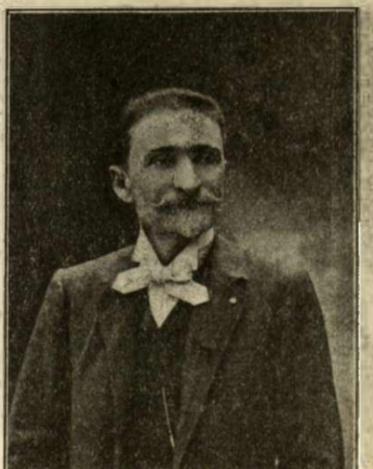
Καὶ ὁ χωρικός χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἄνοιξε ἁμέσως τὸ στόμα του—ὅπως ὁ κόραξ τοῦ μύθου—διὰ νὰ δείξῃ τὴν ἐπιτηδειότητά του.

Τότε ὁ Ροστάν δὲν ἁμφέβαλε πλέον, ὁ πρῶτος οὐκίλος τῆς οὐναυλίας ἦτο δίπου! Καὶ εἶπεν εἰς τὸν χωρικόν.

— Μιόσεχε φίλε μου μὴ ματακούσω πλέον αὐτὸ τὸ γανγίσμα. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔφυγε μὲ τὰ κακά του μούτρα.

— Ἡ «Νορμανδικὴ Ἀνάμνησις» εἰς πρίγκιπα... Νορμανδοῦν.

Ἡ διάφορα φύλαι ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ Γαλλία παρ' ὅλην τὴν ἐνότητά τὴν ἐθνικὴν τὴν ἐδραζομένην εἰς κοινήν ἱστορίαν καὶ κοινὸς πόθους, διατηροῦν εὐλαβῶς τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐπιπολίων παραδόσεων τῶν ἐθίμων καὶ τοῦ γλωσσικοῦ ἰδιώματος· ἐξ οἷοι δὲ διάφοροι συνεταιρισμοὶ τῶν Προβηγκιανῶν, τῶν Γασκώνων τῶν Βρεττανῶν κλπ. Οἱ Νορμανδοὶ ἔχουσαν τὴν «Νορμανδικὴν ἀνάμνησιν» εἰς ἦν εἶνε ἀφοσιωμένοι οἱ ἀνὴ τὴν Γαλλίαν καὶ ἄλλας χώρας; διεσπαρμένοι Νορμανδοί. Ἐκ τῶν συμπληθύνοντων πρὸς τῆς Νορμανδικῆς παραδόσεις φαίνεται ὅτι εἶνε καὶ ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς, εἰς τὸ ὅποῖον τὰς φλέβας εἶνε αἷμα Νορμανδικὸν ὡς μανθάνομεν ἀπὸ τῆς «Νορμανδικῆς Ἀνάμνησις» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν προσέχον Βασιλικῶν γάμων διότι ἡ Νορμανδικὴ Ἐταιρεία προσφέρει γαμήλιον δωρὸν εἰς τὸν Νορμανδοῦν. Πρίγκιπα Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος. Τὸ δωρὸν δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ συνήθη, συνίσταται εἰς μελανοδοχεῖον κατασκευασμένον ἀπὸ ἑνα ὦον ἀπολιθωμένον ἐυφθόν εἰς τὴν παραλίαν τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ πόλεως Χάστινγς ὅπου ὁ μέγας Νορμανδὸς Γουλιέλμος ὁ Κατακτητῆς ἤρε τὴν περίφημον νύκην του. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιγραφή εἶνε εἰς Νορμανδικῶν ἠσοχίους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως τῶν Δικηγόρων

Ὁ ἐκτοξεύσας, ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ κ. Προθυπουργοῦ, πρὸς τὸν Ἰπποφρον τῆς Δικαιοσύνης ὅταν οὗτος σκαιῶς καὶ ἀπρεπῶς ἠπέλιπε (;) τοὺς δικηγόρους διὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τὸ θάνατον ἐκεῖνο: — Ὁ Ποινικὸς Νόμος εἶνε δι' ὅλους τοὺς πολίτας κ. Ἰπποφρον. Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι διὰ τοὺς Ἰπποφρον εἰς τὸν ἕνα τοῦ Εἰδικῶν Δικαστήριον!

Καὶ ὁ Ἰπποφρον περιεῖς γενόμενος ἐταπεινώσε τοὺς οφθαλμούς ἐπὶ τὸ βξὺ καὶ ἐπάνω του προσηλωθὲν βλέμμα τοῦ κ. Φιλαρέτου.

— Ἐρωδιότης, οὔτοθαγία, ἀρθοτίς, μῖλλα...

Πόσα ὀνόματα μαζύ! Καὶ ὅμως τὰ ὀνόματα ταῦτα ἔχουσαν οὐκ ἓν ἀγείρον διὰ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ἡ φυτοφαγία κατὰ περίφημον λατρὸν, τοῦ ὁποῖο ἐλθρονομίασεν τὸ ὄνομα, συντελεῖ εἰς τὴν λεπτεπιστῶν τῶν χαρακτηριστικῶν, εἰς τὴν ἐξευγένησιν τῆς ἐκφράσεως, ἐνφ' ἡ κρεοφαγία—μάλιστα ἡ ἡμετρος καὶ οὐκ ἡμετρος—ἐξαργίτωνε τὴν μορφήν καὶ τὴν ἐκφράσιν. Απαλάσσει προσέτι ἡ φυτοφαγία τῆς ἀρθροδίτιδος, ἐνφ' ἡ κρεοφαγία προδιαθετὴ εἰς αὐτὴν ὡς συμφωνοῦσιν πάντες οἱ διατολόγοι.

Τὰ μῖλλα; τὰ μῖλλα εἶνε ἓνας λατρὸς ὅτι θεραπεύουσαν τὴν ἀρθροδίτιδα. Φθάνει νὰ τρώγῃ κανεῖς μῖλλα, προπάντων προτὸν κατακλιθῆ τὴν νύκτα. Τὸ θεραπευτικὸν τοῦτο μέσον ἄλλως τε εἶνε τὸσον εὐχάριστον, ὥστε οὐδεὶς θὰ διατόσῃ νὰ τὸ ἐφαρμώσῃ.

ΦΩΤΙΟΣ ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Λακεδαιμονίων.

Καὶ διατὶ δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν τὰ θεραπευτικὰ μέσα τῶν μῖλων; Μήπως τόσα φάρμακα, δὲν μᾶς τὰ προμηθεύει τὸ φυτικὸν βασιλεῖον; Χρειάζεται νὰ εἶνε τὸ μῖλον ὁπωρὸν ἀπομακρυσμένον χωρῶν καὶ σπάνιον παρ' ἡμῶν διὰ νὰ μὴ μᾶς ἐξελπίσῃ ἡ φύλη τῶν θεραπευτικῶν του μέσων; Καὶ μήπως τὰ προχειρότερα μέσα τὰ ὁποῖα εἶχει ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶνε καὶ τὰ ἀποτελεσματικότερα διὰ τὴν εὐεσίησιν του; Ὁ ἄερα εἰς τὸ ε ρ ὀ, ὁ ἦ λ λ ο ς ; . . .

— Ἡ «Ἀσία» ἢ ναυαρχὸς τοῦ Κοδριγκτωῦνος πωλεῖται.

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς «Ἀληθείας» δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τῆς ἱστορικῆς ναυαρχίδος τοῦ Κοδριγκτωῦνος, ἢ ὁποῖα εἶχε δώσῃ τὸ σημεῖον τῆς πυρπολήσεως τοῦ Τουρκικοῦ καὶ Αἰγυπτιακοῦ στόλου εἰς τὸ Ναυαρίνον. Τὸ πολεμικὸν αὐτὸ σκάφος γηράσεν ἤδη—ἀφοῦ ἀριθμῆται ἕως ἑκατὸν ἔτη—θὰ πωληθῆ ὡς ἄχριστον μᾶζυ μὲ ἄλλα ἑκατῶν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐλέθη ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις σκέπτεται νὰ ἀγοράσῃ τὴν «Ἀσίαν». Ἡ ἰδέα εἶνε πατριωτικὴ, αἰσθηματικὴ. Ἡ «Ἀσία» ἐσημείωσε διὰ τὸ βροῦτον τῶν πυροβόλων τῆς εἰς τὴν ἱστορίαν παραλίαν τὴν πρῶτην ἐξέγερσιν τῆς συνειδήσεως τῆς τότε διπλωματίας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου. Θέλει χρησιμοσηθῆ ὡς ἐκ τούτου ὡς εἰργῶμα ἀνάμνησιν καὶ ὡς τεκμήριον

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΟΚΕΑΝΕΙΟΝ „ΜΟΡΑ Ι ΤΗΣ“ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΤΗ 10^Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

πρός τους επιλήθοντες πολλὰς ἀποδόσεις, τοῖς ἄλλοις ἐνδιαφερόμενοις φέρει τὸν Ἑλληνισμόν τῶν πρὸ ὀδοηκομιταίας εὐρωπαϊκῶν λαῶν ὃν ἡ ὁμοφώνως ἐνθυμογραφία ἐβίωσε τὴν διπλωματικὰν εἰς ἔργον γενναίων καὶ δίκαιον.

—Τὸ ἐνόστικτον τῶν ζώων.

Τί σημαίνει ἐνόστικτον; Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀληθὲς διὰ τὰ ζῶα κέκτηνται τὴν ἀδύνην—εἰς μικροτέραν μόνον δόσιν—νοσηκότητα τοῦ ἀνθρώπου; Ὁλοσήμερον ὡς ὀνομάσωμεν ἐνόστικτον τὴν σχεδὸν ἀδιανεύδιτον ῥοπήν τῶν ζώων πρὸς αὐτοσυντήρησιν.

Ὁ καθηγητὴς Μλόσκ τῆς Δάντωικα διηγείται τὸ ἑξῆς:

«Ὁ υἱός μου ἔφερε σὺν αὐτῷ μίαν κάμπην, ἔγωγ τὴν ἔβαλα μέσα σὲ ἓνα κουτί σπέρτα διὰ νὰ τοῦ δείξω τὰς φάσεις τῆς μεταμορφώσεως. Ἡ κάμπη ἐνφ' ἐπρόκειτο νὰ μεταμορφωθῆ εἰς χρυσόλιθα ἐτρούπησε τὸ κουτί καὶ ἐβγήκε ἐξω τὴν ἔβαλε πάλιν μέσα σὸ κουτί καὶ ἐποθετήσας τοῦτο εἰς ἄλλο μεγαλιέτερον κουτί ἀπὸ καρτόνι. Τὴν ἄλλη μέρα καὶ τοῦτο τὸ κουτί εἶχε τροπυθῆ ἀλλὰ ἡ κάμπη εἶχε γυρίσῃ σὸ κουτί τῶν σπέρτων καὶ ὕφαινε τὸ κουκούλι τῆς.

Ὡστε ἐοικένθη ὅτι πιθανὸν ἡ κάμπη δὲν ζητοῦσε ἄλλο τι παρὰ νὰ εὖρη δίοδον διὰ τὴν μέλουσαν πεταλοῦσαν. Διὰ νὰ βεβαιωθῶ ἔβαλα τὰ δύο κουτιά εἰς ἄλλο τρίτον ἀπὸ καρτόνι. Τὸ πρῶτὸν ἡ κάμπη εἶχε τροπύσῃ καὶ τοῦτο ἀλλ' εἶχε γυρίσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν τῆς θέσιν διὰ τὴν ὑφαντικὴν τῆς ἐργασίαν, καὶ ἔκτοτε ἐκλείσθη εἰς τὸ κουκούλι τῆς περιμένουσα τὴν μεταμόρφωσιν, ἀφ' ἧς ἐβεβαίωθη ὅτι θὰ εὕρισκε ἀφεύκτως δίοδον νὰ πετάξῃ ἐξω.

—Δῶρον ραδίου εἰς τὸν Σέρ Οὐίλλιαμ Ραμσαί.

Εἰς ἐν ἐργαστήριον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης ἐξήχθησαν τρία γραμμάρια ραδίου ἐκ δέκα τόνων ὀρυκτοῦ ἐκ τῶν ὀρυκτῶν τῆς Ἰωακείμσταδ ἐν Βοημίᾳ.

Διὰ τὴν πρὸς τοῦτο χημικὴν ἐργασίαν ἐχρειάσθη ἔξοδον 55,000 φράγκων. Ἡ δὲ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βιέννης προτίθεται νὰ δανείσῃ διὰ πείραματα κλάσμα γραμμαρίων ραδίου εἰς τὸν διάσημον ἄγγλον ἐπιστήμονα Σέρ Οὐίλλιαμ Ράμσαι διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς του ὑπηρεσίας. Ὡς γνωστὸν ὁ Ράμσαι κατώρθωσε τὴν μετατροπὴν τῶν μετάλλων διὰ τοῦ ραδίου μεταβαλὼν εἰς ἤλιον καὶ λίθιον τὸ ράδιον καὶ τὰς ἀκτινοβολίας του. Τὰ πείραματα ταῦτα θέλουσι ἐπαναληφθῆ ἀκριβῶς καὶ εἰς Βιέννην ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἐπιστημόνων, ἵνα ἐξακριβοῦν κάλλιον.

Σταχυολόγος

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Σημειώσεις μιᾶς κυρίας τοῦ Ἄρεως

(Συνέχεια τοῦ ταξιδίου εἰς τὸν Ἄρην)

Εἶμαι ἀπὸ μιᾶ βδομάδα στὴν Γῆν, καὶ ὅλα μοῦ φαίνονται τύσον παραξένα ποῦ ὅλο γελῶ. Τώρα θὰ δοκιμάσω νὰ ἐκθίσω διατὶ γελῶ, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔμαθα ἀκόμη ἀρκετὰ καλὰ τὴν γλῶσσαν γιὰ νὰ τὴν γράψω, ἐζήτησα ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου νὰ διορθώσῃ τὰ ἀγγλικά μου.

Ἀρχίζοντας σὺς λέγω, ὅτι ἡ Λόνδρα μοῦ φαίνεται πολὺ ἀλλόκοτο μέρος. Σὲ μικρὸν ὄψον ἀνθρώποι καὶ σπῆτικα εἶνε ὅλα σωριασμένα μαζύ. Τόσον σωριάζονται ποῦ πολλὰς φορὰς δύσκολα μποροῦν νὰ προχωρήσῃ περπατῶντας στὴν δρόμῳ. Καὶ εἶδα ἔπειτα ἔξωθεν τῆς Λόντρας μεγάλους κάμπους μὲ πρᾶσινα μόνονα χωρὶς καμμιά ἄλλη βλάστησι, καὶ ψυχρὰ ὀλότελα. Ἐρώτησα τὸν ἄνδρα μου γιὰτὶ τόσος κόσμος συμαζεύεται σὲ τέτοιο τόπον ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔδαφος του δὲν εἶνε διόλου καλὸ. Μεγάλον μέρος αὐτοῦ εἶνε ἀργιλλῶδες μὲ τέλματα καὶ ἂν ἡ ἀνάγκη σὺς ἔκανε νὰ τὸ καλλιεργεῖτε, θὰ σὺς ἦτο τοῦτο ἀδύνατον ἐπειδὴ πολλὰ λιθάρια ἔχουν τεθῆ ἀπάνω στὴν ἐπιφάνειαν.

Ὁ ἄνδρας μου μοῦ ξήγησε, ὅτι ὁ κόσμος παγαίνει στὴ Λόντρα διὰ «τέας δουλειᾶς» του καὶ μοῦ εἶπεν, ὅτι ἕνας πῆχυς οἰκόπεδον στὴ Λόντρα ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ ἓνα στρέμμα εἰς ἄλλο μέρος. Ἄλλ' ἐγὼ πιστεύω, ὅτι κάτι λάθος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐπειδὴ σὸ ἔδαφος δὲν εἶνε καλὸ, ἐκτός διὰ νὰ περπατήσῃ κανεὶς ἀλλὰ γιὰ τοῦτο εἶνε κατὰλληλον καὶ τὸ φτωχότερον ἔδαφος. Ὅπως δήποτε ἐγὼ δὲν ἐκατάλαβα καλὰ τί θέλει νὰ πῆ «δουλειᾶς», καὶ διατὶ ὁ κόσμος τὲς κάνει. Μοῦ φαίνεται τοῦτο πολὺ ἀνόητο,

Ὁ ἐκ γενετῆς τυφλὸς ἀναβλέψας πρὸ 28 ἡμερῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

Ἐτῶν 7 ἐκ Καστελοριζίου μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Καὶ ἄλλος ἐκ γενετῆς τυφλός.—Τρίτος αὐτὸς μετὰ τοὺς δύο ὄν τὰς εἰκόνας καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐγχειρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμολόγου μας ὑψηλοῦ κ. Σπήλιου Χαρομηῆ ἐδημοσίευσεν πρὸ μηνὸς ἡ «Ἀκρόπολις». Καὶ ἄλλος λέγομεν ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὁ Κ. Σταματίου ἔγχε ριθεὶς πρὸ 28 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμολόγου κ. Σπήλιου Χαρομηῆ καὶ βλέπων τὸ πρῶτον τὸ φῶς τῷ κόσμῳ. Φαίνεται ἕκαστος τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν τῶν γονέων του ἰδόντων πλέον μὲ ἀνοικτούς ὀφθαλμούς τὸ προσφιλες τέκνον των καὶ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τὸν μικρὸν ἢ θεία τοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον διὰ πρῶτην φορὰν ἐβλέπεν ἀφ' ἧς πρὸ ἑτῶν ἐπτά ἐγεννήθη. Ἡ καὶ ἔξοχην συγκινητικὴ αὐτῆς περιστασις ἔχει ἀνάγκην μακροῦ περιγραφῆς ἢ ἄλλοτε θὰ γράψωμεν, σημειοῦμεν σήμερον ἀπλῶς, ὅτι ὁ μικρὸς αὐτὸς ἐγεννήθη τυφλὸς πάσχων καταρροῆτικην ἐκ γενετῆς καὶ ἀνεβλεψε ἐγχειρισθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Χαρομηῆ πρὸ 28 ἡμερῶν. Ἐνομίσαμεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν εἰκόνα τῆς μέρι πρὸ τῆς καταλυπημένης ἡδὴ δὲ ἐντυχοῦς καὶ περιχαροῦς οἰκογενείας, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἐντυχίαν τὴν ὁποίαν βλέπει τῆς ἐξογαρισμένης εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ τέως τυφλοῦ παιδὸς καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

γὰρ τοῦτο λέγω, ὅτι εἶνε φανερό, ὅτι δὲν ἀρπάζει καλὰ καλὰ τὴν ἐνόησι τῆς λέξεως. Λογὸν γὰρ ἐάν ἐχομε ἀνάγκην ὀλίγον τσαί, γιὰ νὰ τὸ λάβωμε εἶνε ζήτημα «δουλειᾶς». Πάμε σὲ ἓνα μέρος ποῦ λέγεται καμπαζὶ καὶ δίδουμε σ' ἓναν ἀνθρώπον κάμποσα μετάρια ποῦ δὲν ἔχουν καθ' ἑαυτὰ καμμίαν ἀξίαν, καὶ εἰς ἀντάλλαγμα μᾶς δίδει τὸ τσαί. Ἄλλ' ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀγοράζουμε τὸ τσαί δὲν τὸ ἔχει φυτεῖσῃ ὁ ἴδιος, τὸ ἀγοράζει ἀπὸ ἓναν ἄλλον, καὶ ὁ ἄλλος ἀνθρώπος τὸ ἀγοράζει ἀπὸ ἓνα μέρος ποῦ λέγεται ἀγορὰ. Ἐρώτησα τὸν ἄνδρα μου διατὶ δὲν πάμε μεις στὴν ἀγορὰν ἵσικ νὰ ἀγοράσωμε ἀλλ' αὐτὸς ἐγέλασε, καὶ εἶπε, ὅτι ἂν ἦτο ἔτσι οἱ δύο ἀνθρώποι ποῦ βρίσκονται μεταξὺ μας καὶ τῆς ἀγορᾶς δὲν θὰ μπορούσαν νὰ κερδίσουν τὴ ζωὴ των.

Τοῦτο εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ πράγματα ποῦ μ' ἔκαμαν νὰ γελῶ πλεיותר, γιὰτὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποῦ βρισκομαι δὴ εἶδα παιδιὰ νὰ περπατοῦν σὸ δρόμον ζυπύλυτα καὶ πεινῶντα καὶ ὄλας λοιπὸν, εἶπα στὸν ἄνδρα μου, ὅτι μπορούσαμε νὰ κάμουμε ἄλλοτιδς νὰ πληρόνομαι χρήματα σὲ ἀνθρώπους ποῦ δὲν τὰ κοπιάζουν καὶ νὰ τοὺς στεῖλωμε καλλίτερα νὰ τὰ κερδίζουν εἰς τὴν ἐξοχὴν φυτεῦντες στὰρι ἢ κατασκευάζοντες παπούτσι. Ἄλλ' αὐτὸς γέλασε καὶ ὅλο γελοῦσε, λέγοντας, ὅτι ἐγὼ δὲν ἐνοιωθαι τίπο-

τας. Καὶ ἐγὼ τὸ πιστεύω ποῦ δὲν νοιώθω. Γιὰ φαντασθῆτε, ὅτι στὸν Ἄρην, ἕνας ἄνθρωπος ἀγοράζει τὸ καλλίτερον τσαί τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τὸν πλανήτην καὶ προμηθεύει μόνος του ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μὲς ἐπαρχίας. Ὅποιος μπορεῖ νὰ παρῶσιν αἴσθη ἓνα πιστοποιητικὸν ἐργασίας ἀρκεῖ νὰ ζητήσῃ γιὰ νὰ ἔχῃ ὅσο τσαί τοῦ χρειάζεται.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΣΙΡΟΤΩΝ ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Γωνία Πολυγώντου Ἀρείου Πάγου.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΣΑΣ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ

ΜΟΝΟΔΡΑΧΜΑ ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1907

Κέρδη δραχμῶν 100,000, 25,000, 10,000, 5,000, 1,000 κλπ. Χίλια κέρδη ἀξίας 225,000 δραχμῶν.

ΓΕΝΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ

Ἐνῷ ἡ Προνομιούχος Ἐταιρεία τῆς Σταφίδος ἐκπέμπει ἀποστόλους ἀνά πᾶσαν τὴν γῆν πρὸς διάδοσιν τοῦ πολυτίμου προϊόντος καὶ μέχρι Κίνας ἀκόμη καὶ Ἰαπωνίας, ἐκ παραλλήλου καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν μέγαν σκοπὸν, τὸν ὑπὲρ τῆς σταφίδος, ἡ Ἐταιρεία τῶν Οἴνων καὶ Οἶνοπνευμάτων διωργάνωσε μοναδικὴν ἀληθῶς ἀποστολὴν ἀνά τὰς Ἐπαρχίας ἵνα κηρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Φωτὸς τῆς Σταφίδος εἰς τὸ ἴσωςτερικόν. Ἄλλ' ἵνα τοῦτο ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον ἐπιτευχθῆ πληρέστερον ἀνάγκη νὰ προηγηθῆ ἡ συμβαδίξι τούλάχιστον ἡ ἐξάπλωσις, διάχυσις ἀνά πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τοῦ Ἐθνικοῦ Φωτισμοῦ.

Διότι ὁ ἀπὸ τὸ μάγον Σταφιδόπνευμα Ἐθνικὸς Φωτισμὸς καὶ ἡ ἐξ ἐκείνου ἐπίσης πηγάζουσα θερμαντικὴ καὶ κινητήριος δύναμις καταδροχίξει μετὰ τῆς αὐτῆς βουλίας ἐκατομμύρια λιτρῶν σταφίδος μεθ' ὄσης καὶ ὁ ἀγγλοσαξωνικός στόμαχος. Ἐάν δὲν ὑπῆρχεν ὁ Ἐθνικὸς φωτισμὸς τί θ' ἀπερίνοτο τὰ ἑκατομμύρια τῶν πλεονασμάτων τῆς παραγωγῆς τῆς Σταφίδος; Δὲν θὰ ἐρίπτοντο εἰς τὴν θάλασσαν, ἂν δὲν ἠθέλωμεν νὰ ἐπιβαρύνωμεν θνασίμως τὴν Σταφίδα διὰ τὴν κατανάλωσιν καὶ νὰ ἴδωμεν τὰς τιμὰς αὐτῆς μηδενίζομενας; Ἄλλὰ καὶ εἰς τὴν πρῶτην καὶ εἰς τὴν δευτέραν περιστασιν δὲν θὰ ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς Σταφίδος ριπτόμενος εἰς τὴν θάλασσαν; Λοιπὸν ὄχι! ὁ Σταφιδικός χυσοὶς δὲν ρίπτεται πλέον εἰς τὴν θάλασσαν, οὐδὲ εἰς τὰ θυλάκια ὀλίγων κερδοσκόπων τὰ πλεονάσματα τῆς Σταφίδος μετουσιούμενα διὰ τῆς θαυμασίας βιομηχανικῆς κατεργασίας, εἰς ἣν τὰ ὑποβάλλει ἡ Ἐταιρεία τῶν Οἴνων γίνεται Χρυσόςφως εἰς τὸν τόπον, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ ἐξοχὴ Ἰαπωνίας εἰσελεύεται πλέον εἰς τὴν πτῆσιν τῆς ἀπὸ τὰ δεσμά τῶν πλεονασμάτων φεύγει ταχύροισον εἰς τὸ ἑξωτερικόν ἵνα μᾶς ξαναγυρίσῃ Χρυσόπτερος...

Αὐτὸ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Φωτισμοῦ, οἰκονομικὸν ἀληθῶς Εὐαγγέλιον ἀνέλαβε νὰ κηρύξῃ ὡς σταφιδάποστολος τῆς Ἐταιρείας τῶν Οἴνων καὶ Οἶνοπνευμάτων περιερχόμενος τὴν Ἑλλάδα ὁ παλαίμαχος δημοσιογράφος ὁ πανελληνίου φήμης Νικόλαος Σπανδωνῆς. Δὲν σὶζεται δὲ μόνον ἡ Σταφίς διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Φωτισμοῦ τοῦ Σταφιδονοπνεύματος, ἀλλὰ εὐεργετῆται ἀληθῶς ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς παροχῆς ἀπαραιμίλλου εἰς κάλλος, γλυκύτητα, θάμβος καὶ εὐθηνίαν φωτὸς. Διότι τὸ ἐκ Σταφίδος φῶς εἶνε ἀπείρω γλυκύτερον καὶ πλουσιώτερον εἰς ἐντασιν ἀλλὰ καὶ οἰκονομικώτερον ὄλων τῶν ἄλλων φωτιστικῶν οὐσιῶν ἐν Ἑλλάδι. Διὰ τοῦτο ὁ Ἐθνικὸς Φωτισμὸς ὁ ἐπικρατῶν σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ στήσῃ τὸν Θρόνον Του ἀκλόνητον καὶ νὰ πλημμυρῆσῃ τὴν γῶραν φωτίζων οἰκίας, γραφεῖα, καταστήματα, ἐργοστάσια, ὁδοὺς, πλατείας, ἀπὸ τῶν μεγαλειτέρων κέντρων μέχρι τῶν ἐσατιῶν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὄχι μόνον ἡ Ἐθνικὴ μας φιλοτιμία πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς θαυμασιωτέρας Ἐθνικῆς Ἐπιχειρήσεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἀλλὰ προδήλως καὶ αὐτὸ τὸ συμφέρον μας ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους δὲ ὁ ἔγκριστος ἀπεσταλμένος τῆς Ἐταιρείας δὲν δύναται ἢ ν' ἀσιωθῆ πανταχοῦ, ἐξαιρέτου καὶ θεμιτῆς δεξιώσεως ἐν ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας καὶ δυνάμεως ἢν ἐκπροσωπῆ.

